

Tryckte hos C. D. Ekblad & Comp. 1848.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

2. Den dag at svaret omringt find og munde, da
 gort det inde ill faren; Allet lag at ren i mit hjerte
 tag grund. Og vdi mit arbejde vaten. Gode jernst
 flammert for tunga bamar, Og buket flakar. Og
 fluen spæter. Du som bor mobiliseret i barmen, de
 bur smeeen var på mællisen; Ogst at val jernst,
 men el som armene; Om trøste den, som en gang i
 barmen for smeeens næste i fluden.
 3. Men i den flarte at allet gub, Og smen har
 ødt et hjerte, Gnan liber alle med idamod, Men
 vdi et flert næsten smerte. Od, flerte fleren, Og
 han i fliden; Da flune bog smeeen forstærkede.
 Da kommer flenen og for nede, Gode smeeene jern
 sa vel at idelstligt, Og man, som flaggorn flunna
 bær, Da, om det gælder for land og ara, Da flad
 vil smeeet forstærktigt.

¶ **vi** ¶ **guadalupe**

११३! ७ न ६

[illegible]

Sag står i tusen tankar, Och älskar den jag
 ej kan få, Som här i werlden wankar På stål.
 Det största så Stor sorg som jag i hjertat bär
 För dig min vän så får, Och alla sista men-
 niskor orsaken dertill är.

2. För om jag finge ståda, Ditt anlete och ö-
gon blå, Så kunde jag få komma På stället
der du kom, Bist wore jag då lyckelig och fri
från sorg och qwat, Den dag kan aldrig komma
Som gör mitt hjerta glad.

3. Du är den bästa flicka Som jag har satt
min tro bertill; Fast det är många andra Du
före har gått till; Men kunde du försäkra mig
du har en ädlig tro. Är du den bästa människa,
Som finns på denna jord.

4. I blomsterånnar gröna, I öde mark, i mil-
dan stog, Jag förjer mig till döden Om jag
dig ej kan få, Men om jag till döden går, Så
blifwer tynden din, Ero aldrig här i werlden,
Du går utur mitt sinn'.

5. Långt heldre vil jag wandra, Den långa
väg med stort besvär, Än här i werlden wan-
dra, Bland falska menniskor, Ut ödemark i wil-
den stog, Der jag mitt tält uppslår, Ty hwarje ord
jag talade, Af stogen swar jag får.

6. Nu stur jag min wisa, Och bjuder dig
ett ömt farväl, Jag erkor mer ej skrifwa Och pen-
nan hon är torr, Min strupe torr, min hals
är hes Och ögar fullt med gråt, Men Herren
Gud i himmelen, Han gör mitt hjerta gladt.

Då den bleka månans stråle faller Dyfkest genom
dessa dyftra galler, Melankoliskt da.ande på mig, Af
min wän, då tänker jag på dig!

2. Tänker mig i denna hulda famnen, Vil en skepps-
bruten in, uti hamnen, Skall jag en gång ljustigt
hvila mig, Rjuta lugn och sällheten och frid.

Läsarepresten.

Utgående gässen, Läsarepressen, Har nu stått fo-
san till denna vår bygd. Han vill ha peng ar
För sina slångar; Han vill ge pigorna lärdom i dygd.

2. Fröknar, mamseller, Blömmar ej heller Helige
 mannen att styrka i tron. Saligt de såta Lipa och
 gråta Endast de skåda hans swarta person.

3. Nu borrt till kyrkan, Helgad åt dyrkan, Gär
han att ösa förbannelser ut. Huru de trängas,
Sluffas och slängas, För att af dem så tillhörlika tribus!

4. När uppå gången, Midt under sången, Lymme:
len träder bland gämnornas grupp, Huru de tigna,
Prisa, välsigna Andliga frälseringens välfärdande lupp!

5. Arg, som en tiger, Slutligt han sliger Ux uti
stolen, att helpa Guds barn; Börja att tala Och dem
förmåla Alla på afgrundens gnistlande qvarn.

6. Hör hur han sträflar, Pratar om djeflar, Vissom han wore en dylif, komplett! Stampar med sterna, Spänner ut klorna, Elår sig för bröstet och gråter en sqwätt!

7. Det är signalen! Vilsom galen Börjar nu tju-
ta hvarändaste själ. Han vill ha pengar: Sam-
wetets strängar Viskar han derför, Båd' länge och wäl.